

घायकः-यिका, घायकः-यिका, दिधीषकः-षिका, देधीयकः-यिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि ज्ञानार्थकक्रियातुवत् (189) ज्ञेयानि ।
शतरि ¹धियन्-धियती-न्ती, इति रूपम् इति विशेषः । ^Aआधितः ।

(898) “ धिक्ष सन्दीपनक्लेशनजीवनेषु

(I-भ्वादिः-603. सक. सेट्. आत्म.)

^Bधिक्षकः-क्षिका, धिक्षकः-क्षिका, ²दिधिक्षिषकः-षिका, देधिक्षकः-क्षिका ;
धिक्षिता-त्री, धिक्षयिता-त्री, दिधिक्षिषिता-त्री, देधिक्षिता-त्री ;
— धिक्षयन्-न्ती, धिक्षयिष्यन्-न्ती-ती ; —
धिक्षमाणः, धिक्षयमाणः, दिधिक्षिषमाणः, देधिक्षमाणः ;
धिक्षिष्यमाणः, धिक्षयिष्यमाणः, दिधिक्षिषिष्यमाणः, देधिक्षिष्यमाणः ;
³धिट्-धिङ्-धिक्षौ-धिक्षः, ⁴धिक्-धिक्षौ-धिक्षः ; —
धिक्षितम्-तः, धिक्षितः, दिधिक्षिषितः, देधिक्षितः-तवान् ;
धिक्षः, ⁵धिक्षणः, ⁶प्रधिक्षी, धिक्षः, दिधिक्षिषुः, देधिक्षः ;
धिक्षितव्यम्, धिक्षयितव्यम्, दिधिक्षिषितव्यम्, देधिक्षितव्यम् ;
धिक्षणीयम्, धिक्षणीयम्, दिधिक्षिषणीयम्, देधिक्षणीयम् ;

1. ‘तुदादिभ्यः—’ (3-1-77) इति शप्रत्यये, तस्य सार्वधातुकत्वेन छिद्रद्वावादङ्गस्य गुणनिषेधे, ‘अचि श्नुधातुभ्रुवाम्—’ (6-4-77) इति इयङादेशे च रूपम् ।
2. सन्नन्ताण्वुलि, ‘स्कोः संयोगाद्योरन्ते च’ (8-2-29) इति ककारलोपे, ‘षढोः कः सि’ (8-2-41) इति षकारस्य ककारे, सनः सकारस्य षत्वे च रूपमेवम् । संयोगादिलोपस्यासिद्धत्वात् लघूपधगुणो न । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
3. क्तिपि, संयोगादिलोपे, षकारस्य ‘झलां जशोऽन्ते’ (8-2-39) इति जश्त्वे, तस्य चत्वंविकल्पे च रूपम् ।
4. ण्यन्तात् क्तिपि, णिलोपे, संयोगान्तलोपे च रूपमेवम् ।
5. ‘अनुदात्तेतश्च हलादेः’ (3-2-149) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु युच् ।
6. ताच्छीलिको णिनिप्रत्ययः ।
- A. ‘व्यापारेऽत्र तदाऽमरानपि रियन् आशाः पियन्नाधित-
क्रौर्योत्सीणधनुष्प्रसूतनिनदः कंसे व्यकारीद् गरम् ।’ धा. का. 2.83.
- B. ‘संयुक्षमाणमरिधिक्षकमूष्मजालं संवृक्ष्यवेदमतशिक्षकभिक्षुगम्यम् ।’
धा. का. 1.77.